

γαῦρος ἐπίθ. Π. Βλαστ., ᾿Αργώ, 320 ᾿Α. Μαμμέλ., Θαλασσίαν., 41 Κ. Κρυστάλλ., ᾿Εργα 1, 33, 122 Κ. Παλαμ., ᾿Ασάλ. Ζωή², 58 — Λεξ. Περίδ. Δημητρ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. γαῦρος.

1) ᾿Υπερήφανος, ἐπηρμένος, κομπαστικός Κ. Κρυστάλλ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Περίδ. Δημητρ.: Ποιήμ.

Μπαίνομε μέσα. Κτήρια εἶδαμε τότε γαῦρα, πὺ μέσα τους βασίλευε κρύα σιγὴ μεγάλη

Κ. Κρυστάλλ., ἐνθ' ἄν., 33

Συνωφρονώθη αἰφνιδὸν τὸ γαῦρον μέτωπόν του.

᾿Επαυσε ψάλλον. ᾿Εγινεν ὠχρὸν τὸ πρόσωπόν του αὐτόθ., 122. 2) ᾿Ορμητικός, βίαιος, ἀκάθεκτος Π. Βλαστ., ἐνθ' ἄν. ᾿Α. Μαμμέλ., ἐνθ' ἄν. Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Δημητρ.: Ποιήμ.

Φίδι νὰ ᾿βρη σε, σαπίτης γαῦρος νὰ σὲ λιμπιστῇ, νὰ εἶσαι μπαίγνιο πατημένο, μούμιας σκλήθρα ζαρωτῇ Π. Βλαστ., ἐνθ' ἄν.

Κι ἂν γαῦροι καιροὶ φυσοῦν, βοριᾶδες ἢ μαῖστροι

᾿Α. Μαμμέλ., ἐνθ' ἄν.

᾿Ολο καὶ δρόμος κι ὅλο ἐμπρός, μὰ ὅσο νὰ φτάσω σὲ ἄκρη, τοῦ ἀλόγου ἀσημοπέταλου βαστῶ τῇ γαύρῃ ὁρμῇ

Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν.

γαυρώνω (I) Ζάκ. — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γαῦρα.

Γαυρίζω 4, ὁ ἰδ. ἐνθ' ἄν.: Σοῦ ἔφερα γαῦρους νὰ γαυρώσης! (λογοπαίγνιον μετ' ἀστείας διαθέσεως) Ζάκ. Μετοχ. γαυρωμένος=γαυρίζω 1β, ὁ ἰδ. Λεξ. Δημητρ.: Γαυρωμένη γυναῖκα. Συνών. γαυριασμένος, δι' ὁ ἰδ. γαυρίζω 4.

γαυρώνω (II) Κρήτ. (Σητ.) Πόντ. (Χαλδ.) Στερελλ. (᾿Αράχ.)

᾿Αγνώστου ἐτύμου. Σχετίζεται πρὸς τὸ γαυρίδι (II).

Συστέλλομαι, συρρικνοῦμαι, σκληρύνομαι ἔνεκα ὑπερβολικοῦ ψύχους ἐνθ' ἄν.: ᾿Εγαυρώσανε τὰ δαχτύλια του ἀπὸ τῇ γρυγιάδα Σητ. ᾿Εγαυρώσανε τὰ χέρια μου καὶ δὲ βορῶ νὰ πιάσω πρᾶμα αὐτόθ. Νὰ γαυρώσ' ἡ χέρα σου! (ἀρά) αὐτόθ. Τὸ χῶμαν πολλὰ γαυρωμένον ἐν' Χαλδ. Συνών. γαυριδιάζω, μουδιάζω, ξυλιάζω, σκεβρώνω. Μετοχ. γαυρωμένος=παγωμένος Κρήτ. (Σητ.): Γαυρωμένα ᾿ναι τὰ χέρια δου καὶ δὲ βορεῖ νὰ πιάση. Γαυρωμένος εἶναι καὶ δὲ βορεῖ νὰ σύρη ξύλο.

γάφα ἡ, ᾿Ερεικ.—Ν. Κοτσοβίλ., ᾿Εξαρτ. πλοίων, 127. ᾿Α. Σακελλάρι., ᾿Εγχειρ. ἀρμενιστ., 564 — Λεξ. Μ. ᾿Εγκυκλ. Δημητρ. γάφ-φα Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. gaffa=ἀρπάγη.

᾿Ως ναυτικός ὅρος, εἶδος ἀλυσσοδέτου φέροντος ἀγκύλην καὶ χρησιμεύοντος διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἀλύσεων τῆς ἀγκύρας τῶν πλοίων ἢ δι' ἀνάλογον χρῆσιν ἐνθ' ἄν.

᾿γγαστράδα ἐπίθ. Πελοπν. (Κίτ. Μάν. Οἷτυλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. ᾿γγάστρι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άδα, δι' ἣν ἰδ. -άδος.

᾿Η ἐγκυος γυνή (εἰρωνικῶς ἢ θωπευτικῶς): ᾿Εναι πλέο ᾿γγαστράδα καὶ δὲ βορεῖ νὰ πααίνη ᾿ς τὸ χωράφι Κίτ. ᾿Η γυναῖκα του εἶναι ᾿γγαστράδα Οἷτυλ. Πβ. ᾿γγαστρούδα 1.

᾿γγάστρι τό, σύνθηθ. ᾿γγάστριν Λυκ. (Λιθύσσ.) ἀγγάστρι ἐνιαχ. καὶ Πόντ. (Ἰνέπ. Σινώπ.) ἀγγάστριν Κύπρ. ἀγγάστρ'

Θάσ. ἀγγάστιρ ᾿Ιμβρ. γάστρι Αἰγιν. Κρήτ. Νάξ. (Γλυνᾶδ.) Πόντ. (Οἷν.) ἀγάστρι ᾿ΑΚρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. ᾿γγαστρώνω, παρ' ὁ καὶ ἀγγαστρώνω καὶ γαστρώνω. Διὰ τὸν σχηματισμὸν βλ. Γ. Χατζιδ., ᾿Επιστ. ᾿Επετ. Πανεπ. 7 (1910-11), 68/69. Γλωσσολ. Μελέτ., 171 σημ. 1. ᾿Ο τύπ. ἀγγάστιρ δι' ἀνάπτυξιν συνοδίτου φθόγου. Πβ. Ν. ᾿Ανδριώτ., ᾿Αθηνᾶ 42 (1930), 150. Οἱ τύπ. ᾿γγάστρι καὶ γάστρι καὶ παρὰ Σομ.

1) ᾿Η ἐγκυμοσύνη, ἡ κατάστασις τῆς ἐγκύου γυναικὸς (σπανιώτερον καὶ θήλεος ζώου) σύνθηθ. καὶ Πόντ. (Ἰνέπ. Οἷν. Σινώπ.): Κάνει ἀσκημο ᾿γγάστρι. Τό ᾿χει τὸ ᾿γγάστρι τῆς νὰ θέλῃ τὰ ξινὰ σύνθηθ. Τὸ γιουρεύγει τὸ ᾿γγάστρι μου Μέγαρ. Εἶδα νὰ κάμω, ἀφοῦ τὸ ᾿γγάστρι μου τὸ θέλ'! Μύκ. Τοῦ τρανᾶει τοῦ ᾿γγάστρι τ'ς Στερελλ. (᾿Υπάτ. κ.ᾶ.) Τὸ σέρνει τ' ἀγγάστρι τῆς Θήρ. Τ' ἀγγάστριν τῆς ταυρᾶ ὀξίνα Κύπρ. ᾿Αγγάστρι ἔχει καὶ δὲν εἶναι γιὰ βαρὲς δουλειᾶς Κρήτ. (Σητ.) ᾿Ενοιοῦσι τ' ἀγγάστρ' τ'ς Θάσ. Πολλὰ βαρὺ γάστριν ἔχει Πόντ. (Οἷν.) Τὸ γάστρι τζη τό ᾿χει καὶ κάνει ἐμετὸ Νάξ. (Γλυνᾶδ.) Κακὸ ἀγάστρι ἔχει Κρήτ. (Μεραμβ.) ᾿Η γαδούρα ξυπᾶται, τὸ ᾿γγάστρι πρέπει νὰ τό ᾿χη (ξυπᾶται=τρομάζει) Σίφν. || Παροιμ. ᾿Η ἀρκαρὰ τὸ ᾿γγάστρι τῆς κρουφὸ καμάρι τό ᾿χει (ἀρκαρὰ=ἀρχαρία, πρωτοτόκος ἐπὶ τῶν ὑπερηφανευομένων δι' ἐπιτεύγματα συνήθη, ἀλλὰ πρωτόλεια) Κάρπ. ᾿Η νιόπανδρη τὸ ᾿γγάστριν-ἀης πανηγυρίσιν δό ᾿χει (συνών. τῇ προηγ.) Νίσυρ. ᾿Οπῶχει ᾿γγάστρι γιὰ παιδί, ᾿ς τὸ γάμο τί γυρεύγει; (γιά=ἡ ἐπὶ τῶν ἐχόντων ἢ προβαλλόντων σοβαρὸν κώλυμα διὰ τὴν μὴ συμμετοχὴν εἰς διασκεδάσεις) Μεγίστ. ᾿Απ' ἀντραπῇ κι ἀγγαστρωθῇ, πικρὸν ἀγγάστριν ἔχει (ἀπὸν=ὀπού, ὅποιος ἐπὶ τῶν δυσαρέστων συνεπειῶν, εἰς ἃς ὑπόκεινται οἱ ἐξ αἰδημοσύνης ἢ ἀτολμίας παρασυρόμενοι εἰς κακὰς πράξεις) Κύπρ. || ᾿Ασμ.

Μιὰ κόρη κρουφογγάστρωτη καὶ κρουφογγαστρωμένη κρουφὰ κρατεῖ τὸ ᾿γγάστρι τ-τῆς, κρουφὰ τὸ καμαρώνει Κάρπ.

Θέλω νὰ βρῶ τῇ μάννα δου γιὰ νὰ δῇν ἐρωτήσω τί ἔφαγε ᾿ς τὸ γάστρι τῆς, ὁποῦ μυρίζ' ὁ γιός τῆς Αἰγιν.

Καλογριπούλα, καλογριά, μικρὴ καλογριπούλα, εἶδα ᾿τρωγες ᾿ς τὸ γάστρι σου κ' ἐμύριζεν ὁ γιός σου; ΔΚρήτ. Συνών. βαρεμωσύνη, ᾿γγαστριά 1, ᾿γγαστρωμα 1, φόρτωμα. 2) ᾿Επὶ ἐντόμων, ἡ γονιμοποίησις τοῦ θήλεος. Μεγίστ.: Οἱ ἀρσινικοὶ εἶναι μ-μόνο γιὰ τὸ ᾿γγάστρι (οἱ κηφῆνες τῶν μελισσῶν χρειάζονται μόνον διὰ τὴν γονιμοποίησιν τῆς βασιλίσσης). 3) ᾿Επὶ δημητριακῶν, ἡ ἐποχὴ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ καρποῦ Εὐβ. (᾿Ακρ. κ.ᾶ.) κ.ᾶ.: Τὰ βοῆκι ἔνας λίβας ᾿πάν' ᾿ς τοῦ ᾿γγάστρι κι τὰ ᾿καψι ᾿Ακρ. Συνών. ᾿γγάστρωμα 2.

᾿γγαστριά ἡ, κοιν. ᾿γγαστρία Ζάκ. Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) ἀγγαστριά πολλαχ. ἀγγαστρία ᾿Ηπ. (Παλάσ.) ἀγγαστριά Θράκ. (Σουφλ.) γαστριά Πελοπν. (Λεῦκτρ. Σαηδόν. κ.ᾶ.) γαστρία Πελοπν. (Καρδαμ.) ᾿γγαστριά, τὸ Πελοπν. (Λεῦκτρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ᾿γγαστρώνω, παρ' ὁ καὶ ἀγγαστρώνω καὶ γαστρώνω. Οἱ τύπ. ᾿γγαστρία, ἀγγαστρία, γαστρία κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ εἰς-ία ἀσυνίζητα. Πβ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 1, 337/338.2, 104. Διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ γένους εἰς τὸν τύπ. ᾿γγαστριά, βλ. Γ. Χατζιδ., ἐνθ' ἄν. 2, 66.

1) ᾿Η ἐγκυμοσύνη, ἡ κατάστασις ἢ ἡ περίοδος τῆς ἐγκυμοσύνης κοιν.: Τὸ ἔχει ἡ ᾿γγαστριά τῆς νὰ ᾿χη παραξενιές. ᾿Η ᾿γγαστριά τὴν ἔκαμε ἀσκημη κοιν. Παλιότερα κρύβανε τῇ ᾿γγαστριά ἀπὸ ντροπῇ πολλαχ. Τὴν ἀσκήμεψε ἡ ᾿γγαστρία Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Πῆς πῶς τὰ ζητάει ἡ ᾿γγαστριά

σου τὰ κούμαρα! Πελοπν. (Γαργαλ.) 'Σ τ' 'γγαστριά τ' σιρ'κού πέρασα βάσανα (σιρ'κού=ἀρσενικού) Εὐβ. (Στρόπον.) Εἶμι 'ς τ' 'γγαστριά τ'ς ἡ φουράδα μας κί δέν d' φουρτώνουμι Εὐβ. ("Ακρ.) Μ' ὅλη τὴν ἀγγαστριά της δὲ σταμάτησε νὰ δουλεύῃ πολλαχ. Νὰ φ'λάϊσι 'ς 'ν ἀγγαστριά σ' "Ηπ. (Ἰωάνν.) Κακὴ ἀγγαστριά ἔκαμε ἡ νύφ' μας "Ηπ. (Παλάσ.) Τοῦ τρανάει ἡ γαστριά της Πελοπν. (Λεῦκτρ. Σαηδόν.) Εἶχα καλὴ γαστριά 'ς αὐτὸ τὸ παιδί Πελοπν. (Καρδαμ.) || "Ἀσμ.

'Η μάννα πὺν σ' ἐγένναε, χρυσὴ 'ταν ἡ κοιλιά της μαργαριτάρι ἔτρωγε 'ς ὅλη τὴ 'γγαστριά της 'Αθῆν. κ.ά.

Κ' ἔνα μικρὸ Τουρκάκι, μιᾶς Ρωμιᾶς παιδί βάνει λιτριές βαμπάκι ἀντὶ γιὰ 'γγαστριά (λιτριές=τολύπαι) Πελοπν. (Γορτυν.)

Μηλό 'φαγε 'ς τ'ν ἀγγαστριά, κυδών' 'ς τὴ λυχουσιὰ της (λυχουσιὰ=ἡ περίοδος τῆς λοχείας) Στερελλ. (Γαρδικ.)

Τ' ἔτρωγ', τ' ἔπιν' 'ς τὸ 'γγαστρίο της πὺν μοσκοβολάει ὁ γιός της Πελοπν. (Μανιάκ.) Συνών. 'γγάστρι 1.

'γγαστρικᾶτος ἐπίθ. Κέρκ.

'Εκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπίθ. 'γγαστρικὸς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶτος.

Κατάλληλος, ἀρμόζων εἰς γυναῖκα ἔγκυον.

'γγαστρικὸ τό, ἀμαρτ. ἀγγαστρικὸ Τῆλ.

Οὐδ. οὐσιαστικοποιηθὲν τοῦ ἀμαρτ. ἐπίθ. 'γγαστρικὸς, ὃ ἐκ τοῦ οὐσ. 'γγάστρι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικός.

1) 'Επὶ φαγητῶν, τὸ εἰς τὴν ὁσφρησιν ἐγκύου γυναικὸς προσπεσὸν καὶ ἐξ οὗ πρέπει νὰ γευθῇ ἀπαραιτήτως, διότι ἄλλως ἐνδέχεται νὰ ὑποστῇ ἀποβολὴν (κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν πρόληψιν): Δῶσ' της ἀγγαστρικὸν-νὰ μὴ χ-χάσῃ τὸ παιῖ.

2) Πεπαισμένως, πᾶν φαγητὸν ἡ ἔδεσμα ὀρεκτικόν: "Ελα, πιᾶσε ἀγγαστρικὸν-γιά νὰ μὴν ἐβγάλωμεν-κριθάρι (κριθάρι=κριθὴ τοῦ βλεφάρου).

'γγαστρογάλο τό, Στερελλ. (Αἰτωλ. κ.ά.) Πελοπν. (Δίβρ.)—Λεξ. Βλαστ. 291.

'Εκ τῶν οὐσ. 'γγάστρι καὶ γάλα.

Τὸ ἐξ ἐγκύων αἰγῶν ἀμελγόμενον κατωτέρας ποιότητος γάλα ἐνθ' ἄν.

'γγαστρολογεῖμαι σύνθηθ. 'γγαστρολου(γ)εῖμι "Ηπ. (Ζαγόρ. Ἰωάνν.) Θράκ. (Αἰν.) 'γγαστρολογεῖωμι Ἀμοργ. Εὐβ. (Κουρ. Κύμ. κ.ά.) Κέρκ. Μέγαρ. 'γγαστρολουεῖωμι Εὐβ. ("Ακρ. Στρόπον. Ψαχν. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. κ.ά.) 'γγαστρολογεῖομαι Θεσσαλον. (παλαιότ.) 'γγαστρολοοῦμαι "Ανδρ. Κεφαλλ. Νάξ. ('Απύρανθ. κ.ά.) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) κ.ά. ἀγγαστρολουεῖμι "Ηπ. (Ἰωάνν.) Θάσ. 'γγαστρολογοῦμαι Κύθηρ. ἀγγαστρολοοῦμαι Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

'Εκ τοῦ οὐσ. 'γγάστρι ἢ 'γγαστριά καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λογεῖμαι, δι' ἣν βλ. -λογῶ. Πβ. Γ. Χατζιδ., 'Αθηνᾶ 22 (1910), 250.

1) Εὐρίσκομαι εἰς κατάστασιν ἐγκυμοσύνης, ἔχω ἡ αἰσθάνομαι ἐκδηλὰ συμπτώματα ἐγκυμοσύνης (ἐπὶ γυναικῶν) σύνθηθ.: 'Η 'Ελένη 'γγαστρολογεῖται, φαίνεται, καὶ γι' αὐτὸ δέν τὴ βλέπομε "Αθῆν. κ.ά. 'Η νύφη μας 'γγαστρολογεῖται πάλι Μέγαρ. 'Η κουνιάδα μου μοιάζει νὰ 'γγαστρολογεῖται Πελοπν. (Γαργαλ.) 'Η ξαδέρφη μου 'γγαστρολογεῖται τσαὶ ξερνοβολάει σὰν τὸ κατ-τί Εὐβ. (Κουρ.) Αὐτὴ οὐλον 'γγαστρολουεῖται "Ηπ. (Ζαγόρ.) Δέν βρόλαβα

νὰ 'πουνόφου τό 'να κί 'γγαστρολουεῖωμι πάλι Εὐβ. ("Ακρ.) Δέν ἔχ' τίπουτι ἡ Λέβ', 'γγαστρολουεῖται κί σ' φαίγεται πὺς εἶμι ἄρρουστ' Εὐβ. (Στρόπον.) 'Η 'Ανέζα 'γγαστρολοᾶται "Ανδρ. 'Η 'υναῖκα δὸν 'γγαστρολοᾶται κί ἀκούς τὴ χαρὰ τζη! Νάξ. ('Απύρανθ.) Τὸ ζητᾶ σὰ νὰ 'γγαστρολοᾶται (ἐνν. κάποιον φαγητὸν) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) 2) 'Επὶ θηλέων κατοικιδίων ζώων (ἰδίᾳ γαλῆς καὶ κυνός), εὐρίσκομαι εἰς κατάστασιν ἐρωτικοῦ ὀργασμοῦ, ἐπιδιώκω νὰ καταστῶ ἔγκυος "Ηπ. (Ἰωάνν.) Πελοπν. (Γαργαλ.): 'Η γάττα μας 'γγαστρολουεῖται, λέπου Ἰωάνν. 'Η σκύλλα μας ἀρχίσε νὰ 'γγαστρολογεῖται Γαργαλ.

'γγαστρολογήματα τά, 'Αθῆν. κ.ά. 'γγαστρολογήματα 'Ερεικ. Πελοπν. (Γαργαλ. Γορτυν.) κ.ά. 'γγαστρολουήματα Εὐβ. ("Ακρ. κ.ά.) 'γγαστρολοῖσματα Πελοπν. (Γαργαλ.)

'Εκ τοῦ ρ. 'γγαστρολογεῖμαι. 'Ο τύπ. 'γγαστρολοῖσματα κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ ἐκ τῶν εἰς -ίζω ρ. παράγωγα.

'Η κατάστασις ἐγκυμοσύνης (κυρίως κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας αὐτῆς) μετὰ τῶν συνδρόμων ἐκδηλώσεων (ἐπὶ γυναικῶν) ἐνθ' ἄν.: 'Εχομε πάλι 'γγαστρολογήματα 'ς τὸ σπῖτι μετὰ τὴ μικρότερη νύφη μας "Αθῆν. κ.ά. 'Η νυφάρια μας ἔχει 'γγαστρολογήματα κί ὅλο ἐμετὸ τὸ πάει Πελοπν. (Γαργαλ.) 'Αρχίσανε τὰ 'γγαστρολοῖσματα τῆς κουνιάδας σου; αὐτόθ. Κάθι λίγουν κί λ'γάξ' 'γγαστρολουήματα θὰ 'χουμι; Εὐβ. ("Ακρ.)

'γγαστρολογῶ ἀμαρτ. γαστρολογῶ Κρήτ. (Βιάνν. κ.ά.)

'Εκ τοῦ ρ. 'γγαστρώνω, παρ' ὃ καὶ γαστρώνω, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λογῶ.

Συνευρίσκομαι μετὰ γυναικὸς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐνθ' ἄν.: Κατέχω το 'γὼ πὺς τὴ γαστρολογᾷ τὴ συνδέκνισσά δὸν Βιάνν.

'γγαστρομήλο τό, Χίος (Πυργ.)

'Εκ τῶν οὐσ. 'γγάστρι καὶ μῆλο.

Φανταστικὸν μῆλον, τὸ ὁποῖον καθιστᾷ ἔγκυον πάντα ὅστις τὸ φάγῃ (κατὰ μυθολογικὴν παράδοσιν): Μιὰ γριά, λέ, ἐπῆε 'ς ἔνα χωριγιὸ τσ' ἐπουλοῦσαν 'γγαστρομήλα... 'Η γριά 'ἐν ἔκαμνεν παιδγιά τσ' ἐπῆρεν δὸ τὸ μῆλο γιὰ νὰ 'γγαστρωθῇ (ἐκ παραμυθ.)

'γγαστρούδα ἡ, 'Αλόνν. Εὐβ. ("Ακρ. κ.ά.) Σκόπ. 'γγαστροῦδω Πελοπν. (Γαργαλ. "Ηλ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. 'γγάστρι ἢ ἐκ τοῦ θέμ. τοῦ ρ. 'γγαστρώνομαι, δι' ὃ ἰδ. 'γγαστρώνω, καὶ τῆς καταλ. -οῦδα. 'Ο μεταπλασμὸς εἰς τὸν τύπ. 'γγαστροῦδω κατ' ἀναλογίαν πρὸς ἄλλα κύρια καὶ προσηγορικά, οἷον 'Αράπα>'Αράπω, ἀρκούδα>ἀρκούδω, 'Αφέντρα>'Αφέντρω, Ζαφείρα>Ζαφείρω, κλπ.

1) 'Η ἔγκυος γυνὴ (θωπευτικῶς ἢ καὶ εἰρωνικῶς) ἐνθ' ἄν.: 'Εχομι τ' 'γγαστροῦδα μας π' δέν βιάν' τίπουτα μὲ τοῦ χιράξ' τ'ς Εὐβ. ("Ακρ.) 'Ελα καὶ σύ, 'γγαστροῦδω μου, καὶ πότε θὰ δὸ γάνης τὸ γιό! Πελοπν. (Γαργαλ.) Μὲ τὸ προχώρεμα τῆς 'γγαστριάς μεγαλώνει καὶ ἡ λιχουδιὰ τῆς 'γγαστροῦδος Πελοπν. ("Ηλ.) Πβ. 'γγαστράδα. 2) Εἰδος μαύρης ἀράχνης, τῆς ὁποίας χαρακτηριστικὸν εἶναι ἡ διωγκωμένη κοιλία καὶ ὁ ἰδιαιτερός τρόπος κατασκευῆς τῆς φωλεᾶς τῆς (ἀνοίγει κυλινδρικήν ὀπὴν ἐντὸς τοῦ ἐδάφους, τῆς ὁποίας ἐπιχρίει διὰ κολλώδους οὐσίας τὸ ἐσωτερικόν, ὥστε νὰ γίνῃ λεῖον καὶ στεγανόν, κατασκευάζει δὲ καθ' ὅμοιον τρόπον λεπτὸν καὶ στεγανὸν κάλυμμα, τὸ ὁποῖον φράσσει ἀκριβῶς τὴν εἴσοδον καὶ ἀνεγείρεται εὐκόλως) 'Αλόνν. Σκόπ.

